

XLVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tinglysning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8. Marts 1926).

Udvalget slutter sig ganske til Lovforslagets Grundtanker. Naar man har ment at burde stille en Række Ændringsforslag, er der heller ikke Spørgsmaal om at rokke ved disse Grundtanker.

Nogle af Ændringsforslagene tilsigter kun en Tydeliggørelse af Lovforslagets Tekst; dette gælder om Nr. 1, 11, 13, 18 24 og 25.

De øvrige Ændringsforslag tilsigter væsentlig at gennemføre Lovforslagets Tanker paa en mere praktisk Maade. Med Hensyn til den sidste Klasse Ændringsforslag bemærkes følgende:

Da man i Sønderjylland til Identificering af en Ejendom ikke anvender matrikulære Betegnelser, men Ejendommens Blad i Tingbogen, reserverer Ændringsforslagene 2, 6 og 9 denne Fremgangsmaade, hvorved der tillige gives Administrationen lidt større Frihed for hele Riget i Valg af Identificeringsbetegnelser, der vil kunne skifte gennem Tiderne.

For at gøre Tingbladet til en endnu mere praktisk værdifuld Oplysningskilde for Erhvervslivet maa Købesum og Pantenum anføres, saaledes som Ændringsforslag Nr. 3

bestemmer, og som ogsaa var bestemt i det oprindelige Forslag. Da det mulig senere kunde vise sig, at det af Hensyn til Tinglysningens Formaal var nyttigt i visse Tilfælde at supplere Tingbladet med særskilt Meddelelse til Ejeren, er det formentlig det rette, som Ændringsforslag Nr. 4 tilsigter, i alt Fald at forbeholde en Mulighed for ved Anordning at træffe en saadan Bestemmelse, hvilken imidlertid ikke er nødvendig ved Pantebreve til Kreditforeninger og lignende Institutter (jfr. § 41, 1ste Stykke), hvis Laan forudsætter en indgaaende Undersøgelse af vedkommende Ejendom og Person. Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter dels at skærpe Ansvarsfølelsen ved Afgivelse af nævnte Erklæringer, hvorved i øvrigt erindres Straffelovens § 155, dels at erstatte Daabsattest og Vielsesattest blandt Eksemplerne paa Ægthedsindicier med Ansættelsesbrev og Beskikkelse, da Misbrug almindeligvis lettere vil kun finde Sted ved de førstnævnte, se ogsaa Instruks for Notarer af 28. November 1924 § 2.

Da ogsaa Erklæringer, der alene tilsigter at konstatere eller fastslaa en i Forvejen eksisterende Ret, maa falde ind